

stemmelser, som de forskellige Købstæder havde omgærdet sig med i deres Sundhedsvedtægter, forhindrede Andelsslagterierne fra at udøve en saadan Næringsvirksomhed i Byerne, navnlig med Hensyn til alt det, som man kalder Indmad og Affald i videre Forstand. Dette er dog neppe rigtigt. Det er i alle Tilfælde mig bekendt for Københavns Vedkommende, at der er forskellige Andelsslagterier, som have sluttet Overenskomst med Københavns Sundhedskommission om en saadan Kontrol med deres Virksomhed, at de ere i Stand til at indføre disse Affalds- og Indmadsprodukter til Hovedstaden. Jeg ønsker i øvrigt ikke i Dag, lige saa lidt som tidligere, at gaa i Ilden for hele denne Gruppe af Sundhedsbestemmelser. Jeg skal kun sige, at saa længe man tror paa Myten om Tuberkulosens Overførelse paa denne Maade, kommer man ikke bort fra denne Række Bestemmelser. Jeg har været med til at slaa denne Myte ihjel, men hidtil uden synderligt Held. Men det sker jo nok, og det er i alle Tilfælde for lidet betryggende for Købstæderne alene at tro paa, at disse i og for sig urimelige Bestemmelser Opretholdelse til enhver Tid skulde være tilstrækkeligt Værn imod at faa saadanne Forretninger som dem, her er Tale om. Jeg fastholder, at den højtærede Ministers Argumentation ikke rammer.

Naar endelig den højtærede Minister henviste til, hvorledes man andetsteds havde behandlet den paagældende Gruppe af Virksomheder, maa jeg sige, at det imponerede mig ikke synderligt. Den højtærede Minister saa sig kun i Stand til at nævne en preussisk Lov af 1885. Jeg tør ikke paastaa, at denne Lov er ophævet, men jeg nærer meget stærk Tvivl om, at den er gældende endnu. Loven er, som den højtærede Minister oplyste, af 1885. Den sidste preussiske kommunale Skattelov er fra 1893, og paa Grundlag af den er der givet Kommunerne et meget stort Maal af Selvstyre ved Fastsættelsen af Regler for deres Beskatningsforhold. Det skulde undre mig i høj Grad, om ikke ogsaa dette Forhold er blevet lagt ind under Kommunerne Afgørelse, da man jo unægtelig i Preussen har noget mere Respekt for det kommunale Selvstyre, end man har i Kongeriget Danmark. Men selv om dette ikke er Tilfældet, kan man dog umulig overse, at Producentforeninger, Sammenlutninger af den Art Andelsselskaber have en ganske anderledes Betydning og have i Forhold til Landets Størrelse antaget et langt større Omfang i Danmark end i

Preussen, saa selv om man i Preussen ikke ansaa det for nødvendigt at værne Købstædernes Næringsliv mod den Fare, der truede dem, kunde der være meget god Grund til at gøre det i Danmark. Jeg anbefaler fremdeles Forslaget til Vedtagelse.

Rørdam: Som Medforslagsstiller til det Ændringsforslag, der angaar Fideikommiskapitaler, kan jeg kun udtale min Beklagelse over, at saavel den ærede Ordfører som den højtærede Indenrigsminister ikke have kunnet gaa ind paa det. Det er jo en Sag, som for enkelte Egne spiller en meget stor Rolle. Det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) har nævnt — hvad der ogsaa er anført i det Andragende, der er kommet fra de mange Sogneraad — at der er 115 Mill. Kr. Fideikommiskapitaler, som give en Rente af 4,900,000 Kr. Der er maaske ingen Steder i Landet, hvor det spiller saa stor en Rolle som for min Valgkreds's Vedkommende. Der ligger Grevskabet Christiansholm, hvortil der er en Fideikommiskapital af 2,178,000 Kr., Grevskabet Hardenberg med en Fideikommiskapital af 2,700,000 Kr., Baroniet Guldborgland med en Fideikommiskapital af 1,671,000 Kr., Baroniet Sønderkarle med en Fideikommiskapital af 1,900,000 Kr. og Stamhuset Engelstofte med en Fideikommiskapital paa 712,000 Kr. Dette er tilsammen over 10,000,000 Kr. i Fideikommiskapitaler, der er i denne ene Kreds, og det er altsaa en Rente af 400,000 Kr. om Aaret. Det er klart, at det spiller en meget stor økonomisk Rolle for min Kreds, om det Ændringsforslag, vi have stillet, kunde gaa igennem. Der er ingen Tvivl om, at Godserne paaføre Kommunerne store Udgifter i mange Henseender, og derfor vilde det være rimeligt og billigt, om de respektive Kommuner ogsaa kunde faa Del i den Skat, som her er foreslaaet.

Jeg skal villig erkende, hvad ogsaa den højtærede Indenrigsminister har fremhævet, at det har sine Vanskeligheder at finde en passende Form, hvorunder en saadan Regel kunde indføres. Jeg skal erkende, det er meget vanskeligt at udregne Tiden, hvor Fideikommiskapitalerne stamme fra, og jeg for mit Vedkommende kunde ogsaa være med til at tage Ændringsforslaget tilbage, saafremt den højtærede Indenrigsminister vilde afgive Løfte om at tage denne Sag op igen. Det vil sikkert være saaledes, at der bliver forskellige Ting, som siden hen maa rettes